

Publicerad 2016-07-08 18:40 av Tommy Vähä-Rainio

Warszawa

Warszawa.

Jag var där med min fru för något år sedan.

Och den Östeuropeiska likgiltigheten.

Var som bortblåst.

Polackerna hade lärt sig att ta bort.

Den kommunistiska likgiltigheten jag såg på Aeroflot mot Novosibirsk.

Där de hade.

No service mind at al!

Hon.

Flygvärdinnan log inte en gång på 3 timmar!

På Aerofloten från Moskva till Sibirien.

Trots att vi flörtade på ett snyggt sätt som fan med henne!

Polen var inte alls.

Som när jag färdades mycket i Ryssland.

Som på motorvägen ut från Moskva.

Där de sålde spolarvätska i dunkar längs med vägen.

Och var jävligt dryga när vi stannade för att pissa.

Och kösystemet som inte fungerade alls som här hemma.

När vi skulle tanka innan M-Kaden i Moskva.

Och efter detta.

Så.

Mutade en av oss bort ett antal ryska poliser.

Efter några rödljuskörningar.

Och lite fortkörningar.

Med tusen rubel.

De släppte oss efter mutan med de skrikande orden.

Davai, Davai!

Efter att de hade stängt av hela rondellen,
vid den Vitryska platsen i Moskva.
Där de till slut fann vår nummerplåt.
Och slet ut oss ur Skodan.

När jag sedermera lade mig på hotellet.
Insåg jag.

Att jag hade varit jävligt nära att hamna.
I ett ryskt häkte i utkanterna av Moskva.

Detta upplevde jag inte i Warszawa.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Tommy Vähä-Rainio med Poeter.se id #221772 innehar upphovsrätten